

نفرت پراکنی علیه ارامنه را برای جمهوری آذربایجان فاجعه بار دانست

زرتشت علیزاده در گفتگو با روزنامه «ینی مساوات» درباره جنجال رسانه ای گسترده بر سر انتقاد یکی از نویسندگان جوان جمهوری آذربایجان از «خلیل رضا اولوترک»، دارنده لقب شاعر ملی در این کشور، گفت: «در اواخر دوره شوروی، خلیل رضا اولوترک در مقابل چشم مردم باکو، سخنرانی های تحریک آمیز می کرد که در این سخنان تحریک آمیز، نفرت و نفرین و تهدید علیه ارامنه بیان می شد. آیا این سخنان به نفع آذربایجانی ها یا ارامنه بود؟»

به گزارش آران نیوز به نقل از ینی مساوات، زرتشت علیزاده افزود: «این سخنان تحریک آمیز به نفع، مرکز امپراطوری (شوروی) و روسیه بود که مناقشه را به مرحله درگیری خونین کشاندند. در این مرحله، انسان های زیادی کشته شدند. آیا، کسانی که این مناقشه (مناقشه قره باغ) را شعله ور کردند، مقصود یانه؟» زرتشت علیزاده افزود: «خلیل رضا اولوترک را از مسکو آوردند و محاکمه کردند. اما، او پس از آزادی از زندان نیز مجددا نفرت پراکنی و نفرین کردن به ارامنه را شروع کرد. شاعر بود و شعر گفتن را بلد بود و «نفرین های هنری» علیه ارامنه می گفت. نتیجه اش چه شد؟ ۱۴ هزار نفر آذربایجانی و ششصد نفر ارمنی کشته شدند. پسر خودش هم جان باخت. در آن زمان، شاعرها و عالم ها موج تنفر از ارمنی ها را ایجاد کردند که هنوز هم این وضعیت وجود دارد. آنها به مراکز قدرت خدمت می کنند و از این طریق درآمد هم کسب می کنند.»

زرتشت علیزاده گفت: «اگر فیلم های آن زمان (دوره آغاز اختلاف میان جمهوری آذربایجان و ارمنستان بر سر منطقه قره باغ) تماشا شوند، در آن فیلم ها مشاهده می شود که اشعار «خلیل رضا اولوترک» همانند فوران آتش علیه ارامنه است. اگر او یک روشنفکر عاقل بود، بجای نفرت پراکنی، فراخوان صلح و آشتی می داد. حتی در دوره آتش بس هم چهار هزار نفر از شهروندان ما کشته شده اند. آیا اکنون باید به کسانی که خواهان جنگ بودند، «آفرین» بگوییم؟» این تحلیلگر برجسته جمهوری آذربایجان در پاسخ به این سوال که چرا در مباحث جنجالی جاری این موضوع در شبکه های اجتماعی جمهوری آذربایجان شرکت نمی کند؟، گفت: «من برای سایت های اینترنتی مقاله می نویسم. وقتی برای سپری کردن در شبکه های اجتماعی ندارم. در زمان مقتضی، مطالب لازم را به مردم جمهوری آذربایجان گفته ام. اما، مردم دنبال کسانی افتادند که این وضعیت را ایجاد کردند. اگر مردم از این وضعیت راضی هستند، پس شایسته همین بوده اند.»